



Vyvěšeno dne: 12. 2. 2026

Svěšeno dne: 26. 2. 2026

Alena Filipová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **MUDr. Lea Kuncová**, Široká 23, Ivančice, zastoupena advokátkou JUDr. Evou Machovou, Údolní 5, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Žerotínovo náměstí 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2025, čj. JMK 170496/2024, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 11. 2025, čj. 62 A 33/2025-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku **5 017 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně, advokátky JUDr. Evy Machové.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Městský úřad Šlapanice rozhodnutím ze dne 22. 6. 2023 uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 20 odst. 1 písm. c) zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „zákon o ZPF“). Přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že od března 2019 do 20. 7. 2020 užívala určité zemědělské pozemky (či jejich části) v k. ú. Řícmanice a Kanice k nezemědělským účelům (stavba kotců pro psy, betonové oplocení a zpevněné štěrkové plochy) bez souhlasu s jejich odnětím ze zemědělského půdního fondu vydaného podle § 9 odst. 1 zákona o ZPF. Tímto jednáním žalobkyně porušila zákaz podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ZPF. Městský úřad uložil žalobkyni pokutu ve výši 215 000 Kč. Toto rozhodnutí žalovaný dne 5. 12. 2023 změnil tak, že ve výrokové části upřesnil vymezení dotčených pozemků a způsob jejich užívání a ve zbytku je potvrdil.

[2] Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2023 napadla žalobkyně žalobou. Krajský soud rozsudkem ze dne 26. 9. 2024 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Z podkladů správního spisu podle soudu nebylo možné zjistit, co a proč městský úřad na pozemcích změnil. Krajský soud si proto nemohl na základě správních rozhodnutí a správního spisu učinit jasnou představu o tom, v jakém rozsahu žalobkyně užívala pozemky k nezemědělským účelům. Žalovaný znovu rozhodl dne **4. 4. 2025** tak, že změnil rozhodnutí

městského úřadu - k jednotlivým pozemkům (jejich částem) upravil přestupkem dotčenou výměru, snížil celkovou plochu dotčených pozemků z 1 502 m² na 540 m² a výši pokuty na 72 000 Kč.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2025 podala žalobkyně žalobu. Krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem znovu zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ve správním spise se totiž nenacházel žádný podklad, na základě kterého by bylo možné posoudit, z jaké podoby webových stránek žalovaný vycházel a jaké informace se na těchto webových stránkách při provádění dokazování nacházely, zejména jak konkrétně probíhalo měření na webových stránkách cuzk.cz a jakou plochu žalovaný měřil. Pokud tedy žalovaný tvrdí, že výměru půdy, kterou měla žalobkyně neoprávněně využít, určil na základě fotografií z portálu mapy.cz pořízených ve dnech 7. 5. 2018 a 30. 7. 2021 a měření z vyznačení jednotlivých bodů na webové stránce cuzk.cz, musí správní spis obsahovat tyto fotografie včetně vyznačených bodů měření, např. ve formě snímků obrazovky.

2. Kasační stížnost, vyjádření žalobkyně

[4] **Žalovaný** (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Uvedl, že rozsah nezemědělského užívání jednotlivých zemědělských pozemků stanovil odhadem za pomoci náhledu na webové stránky www.cuzk.cz a www.mapy.com. Svému zjištění přizpůsobil i výši pokuty. Mapy s vyznačeným rozsahem nezemědělsky užívané půdy však nezaložil do správního spisu. To nyní napravuje. Domnívá se však, že je tento úkon nadbytečný vzhledem k detailnímu popisu výměry a účelu záboru ve výroku jeho rozhodnutí. Nadto je stav pozemků v době páchání této etapy trvajícího přestupku ve spise již historicky založen a žalobkyně se k němu vyjadřovala. Stěžovatel podotkl, že se v posuzované věci jedná o etapu trvajícího přestupku za období od března 2019 do 20. 7. 2020. Nemělo by tedy význam vyměřovat stav nezemědělského užívání znovu na místním šetření v terénu. Proto postačí vycházet z map dostupných na webových stránkách k určitému datu, jejichž stav je neměnný. Z tohoto důvodu není ani případná judikatura, na kterou odkazoval krajský soud. Součástí všech správních spisů k věci jsou vytištěné mapy i fotografie zachycující stav pozemků. S těmito podklady se žalobkyně seznámila a mohla se k nim vyjádřit. To ostatně učinila.

[5] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] **Žalobkyně** uvedla, že smyslem požadavku na řádné založení podkladů do správního spisu je ochrana procesních práv účastníků a možnost účinného soudního přezkumu. Pokud správní orgán vychází z leteckých snímků/internetových map, musí je založit do spisu včetně uvedení datace pořízení internetových podkladů (viz rozsudky NSS sp. zn. 1 As 272/2024 a sp. zn. 1 As 80/2016). Kasační argumentaci považuje žalobkyně za nedůvodnou.

3. Posouzení věci

[7] Stěžovatel v novém rozhodnutí změnil výměru užívání zemědělské půdy k nezemědělským účelům z 1 502 m² na 540 m². K tomu na straně 8 svého rozhodnutí uvedl, že stanovil rozsah neoprávněného užívání zemědělských ploch odhadem za pomoci leteckých fotografií ze serveru mapy.cz a měření na serveru cuzk.cz. Přestupek se projednává za období březen 2019 až 20. 7. 2020 a stěžovatel vycházel z fotografií pořízených ve dnech 7. 5. 2018 a 30. 7. 2021. Mezi nimi je jednoznačně viditelný zásah do pozemků, dříve zemědělsky obhospodařovaných. Na webových stránkách Českého úřadu zeměměřického a katastrálního stěžovatel pomocí vyznačení jednotlivých bodů plochu přesněji změřil. Stěžovatel však do správního spisu nezaložil konkrétní podobu webových stránek z citovaných serverů, na nichž je zachycen stav nezemědělského užívání zemědělských pozemků a jsou vyznačeny body, na základě kterých stěžovatel určil výměru užívání zemědělské půdy k nezemědělským účelům.

pokračování

[8] Povinnost správního orgánu vést správní spis (§ 17 správního řádu) je klíčovým prvkem ochrany procesních práv účastníků řízení a účinného přezkumu správních rozhodnutí. Je proto nezbytné, aby ve správním spise byly založeny všechny podklady, ze kterých správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel. Jen tak lze v rámci přezkumu správních rozhodnutí ověřit, že správní orgán náležitě zjistil rozhodný skutkový stav a nerozhoduje svévolně (rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2025, čj. 1 As 272/2024-49).

[9] Pokud stěžovatel do správního spisu nezaložil podklad zachycující ke konkrétnímu dni webovou stránku www.mapy.com a www.cuzk.cz s vyznačením jednotlivých bodů měření (např. ve formě snímků obrazovky), není možné přezkoumat, z jaké konkrétní podoby webové stránky stěžovatel vycházel, jaké konkrétní informace zjistil a zda dospěl ke správným výpočtům. NSS tedy souhlasí s krajským soudem, že není možné ověřit, na základě čeho stěžovatel dospěl k tak významné změně výměry užívání zemědělských pozemků k nezemědělským účelům. To nemohl stěžovatel nahradit popisem, jak k výpočtu dospěl. Nejedná se přitom o přepjatý formalismus. Z podkladů ve správním spise musí být zřejmé, jak probíhalo měření na webových stránkách a jakou plochu stěžovatel měřil. Pouze v tomto případě dokáže soud ověřit, jak správní orgán rozhodl a zda nebyla porušena práva žalobkyně.

[10] NSS nesouhlasí se stěžovatelem, že odkazy krajského soudu na judikaturu byly nepřipadné. Citovaná judikatura (rozsudky NSS ze dne 3. 12. 2020, čj. 7 As 177/2019-35, bod 18, ze dne 28. 1. 2022, čj. 10 As 249/2020-23, bod 19, a ze dne 17. 7. 2018, čj. 5 As 345/2017-25) obecně dopadá na situace, kdy správní orgán či soud vychází z internetové stránky a má povinnost konkrétní podobu stránky ke konkrétnímu datu zachytit do spisu. Tyto závěry dopadají i na posuzovanou věc.

4. Závěr a náklady řízení

[11] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně měla úspěch, má tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

[13] Žalobkyně byla v řízení o kasační stížnosti zastoupena na základě plné moci advokátkou JUDr. Evou Machovou. Náklady řízení žalobkyně v řízení o kasační stížnosti představuje odměna advokátky za jeden úkon právní služby, a to vyjádření ke kasační stížnosti, za který jí náleží odměna ve výši 4 620 Kč a paušální částka ve výši 450 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]. Celkem tedy 5 017 Kč. Stěžovatel je povinen uhradit tuto částku žalobkyni k rukám její zástupkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. února 2026

L. S.

Ondřej Mrákota v. r.
předseda senátu